

קבמו א מיי פ"ה מהל
תפילין הליא סמו
עשין כג טו"ש וי"ד סומן
רפח סעי' י
קבמו ב מיי פ"ו שם ה' יא
סמו ש טו"ש וי"ד
סי רפח סעי' י
קג ב מיי שם ה' ה סמו
ש טו"ש וי"ד סעי' י
קגד ד מיי פ"ה שם ה' ח
טו"ש וי"ד סעי' ו
קגה ה א מיי פ"ו שם ה'
י א סמו ש טו"ש
וי"ד סי רפח סעי' י
קגז ז מיי שם ה' יב סמו
ש טו"ש וי"ד סי'
רפח סעי' י

[illegible]

צדק זה: **בשני סיפין**. בשני מוחות
שכל פתח: **רואיה לשני סיפין**. שהיה
גדול חלק בין דרך לרואין חלקן
לשגמרים חזיה כן וזמיה חלק: **בצמקא**.
ואתו חור שבצמקופה שזיר הדלת
סובב זו: **יזיר דמי**. האי הלך
אחורא היכר זיר דרצ יחידה: **כגון**
פתחא דפרי בהי יז: **בגדי ובי נשי**.
שחולק בינו חזיו להיכור אנשי
המחזירין בביתו וחזיו לאשמו לעשות
ומלאכה בצמקו וזי פתח בין זו לזו
ופתח לכל בית לר"ה ר"ה ואמר' לקמן
(לה) מוחה דרך ימין ליצאה לזו
ליצאה והכא בצמק שבין זו לזו לזו
ידעין הי ליפתח ביאה והי ליחשוב
ליצאה יז: **יציאה מהאי ביאה** ואי מהאי
ביאה חלק אחר חור שבצק שזיר
הדלת סובב זו והוא דז שהחור זו
ליחשוב בית ודך: ימין ד' שנכנסין
ועומתין מוחה: **תלי דשי כבירא**.
העמוד' היסוד בצנין תחלה וחס"כ
קצבעיהו) המוחות בדמיות מציית
לדכיה בה תפסה וזא מן העשוי' ואי
צמקא בצמק מוחה ^א צמקא ודכ
היסוד' צנין הוה ליה עשוי המוחה
(קוד' שצב לדי מלוא: **עלמא דמינו נגר**.

שקצעה ותחבה צפך
כגור שמוצפין הנגרין
בכוחל כזה: פסולה.
דמנות' לתת באורך
נגר בצפך כזה. נגר
קצילי'א: הווא פסחא
דעיייל ציר ציר לבי
מדרשא. פסח קטן

היה לו לרבי אלל מקומו וכנס ואלל ב
כדי שלא יעריכו לתלמידיו לעמוד בפניו
וכדי יעצור פניהם: (א) **איסורא** * היי"ו
ותעמוד הוא כזה כשרה: (ב) **עצירה** *
פסול. ל"א איסורא כי היכי דמקין
הרבגל היו השוק זקוף מלמעלה והרגל
ההניח מלמטה כשרה ואולי ודאש *
הוא. רוב הנכנסין לבית המדרש * (ג)
הלך אחר הרגיל. א"י ש' פתחים לחז
וצלצלה יומר ייח המוחז: **בסחילת שלש**
שלשית הפתח ולכשיכנס לתחילת שלש
שפתיו צופה הראש כדאמר' בזהא פ'
מיתור קורא: **אף יניחם**. מלמדי בנבוא
הפתח יניחם ולא כשמואל דאמר ב'
למעלה: (ד) **לרחיקה**. כלומר יומר מן
ועולם כרבי יוסי: מלוא בטפה

כתבה ע"י שני דפי"ן פסולה. פי' בקונטרס שהיה גי' חלק ב'ין דף לדף ולפירושו יש ליישב בדוחק (ע) הניחו בשני סיפין אלף על ג' דפי"ן בשתי חתיכות קאמר כי הדיא דפ"צ דסוטה (דף יח.) לאמר בשני דפי"ן פסולה ספר אחד אמר רחמנא ולא שנים והיינו בשתי

(כ:) דעצי רבא זיין שיטה לשיטה זיין
מיצה למיזה מזה ופרקיני מיופול לי
ספר אחד אמר רחמנא ולא שנים
וה' ספרים ומשני לא לירבא למעשה
ועל כרחיק לא מסיפול לגט בשני דפיין
במחמיה אחת דהא אמריין צפרק
במחא דגיטין (דף פו:) שילר מחמא
הגט וכחצו דדף שני שני כר ואל
אמריין דהא כשיי ספרים ופסול ויש
לדחות משום דגזי גט כחצו ספר
אכל כחצוהי מחצו בוספר למשמע
דקפס המצורר מחמיה למעוטי צ'
נפסן פאלינו במחיה אחת ובירושלמי
משמע דבשני עורות פסולה דפריך
ולמה לא תנין סהפסרינ נגחזין
בשני עורות ומחמיהין ומחוח און
ונבחיין אלא בזור א' מיר:

תלי דשא ברשא. פי' צקונטרס
העמיד הסיפין תחילה שאס'
כן ה"ל תעשה ולא מן העשוי
וקשה להוה ליה לממנן קצפי
ברשא ועוד לקון להוה ליה לאימניו
גבי לא שנו אלא שהעמיד ולצסוף
חקר כו' ^א ונראה לפשט דהאי צינא
דכנה ריש גלותא היינו דקון פיתחא
וין גברי לצין גבי נשי צקונטרס
ומשום היכר לא צינא ליה תלי דשא
ברשא. מ"ר: **הא** דעבידא בסיבתא
הא דעבידא באיבתורי. פי' צקונטרס
דסיבתא פסולה שמתוהב צפק כנגד
שמתוהב צכותל ואיבתורא מקום
חיבור השוק והרגל ומעמוד הוא
שפירה והשאה צין מעמוד צין מושב
דורוייה מיקרין כמין נגד וקשיא
(^א) ל"ת דלמעמוד לאו דרך כבוד הוא
וקצות חמור קרי ליה כסמכור פירות

שצארון מושכב ולא מעומד דמשמע
א"ע"ם שהיו יכולין להניח מעומד
ידין בטמון העמיד לה מלפן של קנים
ומה ייחזה בזה חז"ל מה הקנים של מלפן
עומד תמידות המשכן הנטועות בזה
לרצח בלע"ז קציל"א כשרה ומיהו
(ג.) דלמרינן הלא יאסמירא עד ארעא
יורד מן השוק עד הרגל ולא קציל"א
יורד מן ירושלמי תריץ שאר שטע שלה
י"י הקונטרס דלפירוש ר"ת ים ליישב
מן הרבים היא (ב.) וראשונה לגד פנים
מן פסויות של תפילין נמי היה אור"ת
בזה דלמרינן לקמן (ד. דל.) כבז
המים יאל לא קאמי מרד דלמטומה
מוחא דמניא בחסותא דכלים שפופרת
בזה המוחה בדרך קבלתה טמאה שלא
למייבז כשרה מאי בדרך קבלתה ובי
ש"ה הא דקאמי כולוה מוחתא דבי רבי
לפי' ר"ת דלמרינן דלמרינן דלמרינן
דלמרינן שאל מוחתא דעלמא לאו הכי
בשפער מורה עומד על הצימה הכל
יה מוחה. מוקד הלשון משמע דוקא
קאמי דיומא (א.) איכא פלוגתא
שקט לו נמי ומוסיק ארבי מאיר
(ג.) נמי משמע דהלכה במאן דפטור
ליה עד השתא לאו מר אהא א"ל
י למוחא משמע דפתח ב"ה הכנסת
כנגד תפסותיו של אדם. י' מ"ר:

בטפה הסמוך לרשות הרבים כמה דמרחק מעלי קמ"ל ואמר רב יהודה אמר שמואל כתבה על שני דפין פסולה מיתבי כתבה על שני דפין והניחה בשני סיפין פסולה הא בסף אחר כשרה ראיה לשני סיפין קאמר ואמר רב יהודה אמר שמואל במוזהו דהלך אחר היכר ציר מאי היכר ציר^א אמר רב אדא אבבתא היכי דמי כגון פיתחא דבין תרי בתי בין ב גברי לבי נשי ירש גלותא בנא ביתא אמר ליה לרב נחמן קבע לי מוזותא א"ר נחמן תלי דשי ברישא אמר רב יהודה אמר רב יעשאה כמין נגר פסולה איני והא כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר כולוה מוזותא דבי רבי כמין נגר הוו עבידן ויהיה פיתחא דעייל ביה רבי לבי מדרשא לא הוה לה מוזהו קשיא אה דעבידא כסיכתא והא דעבידא כאיסתורא איני והא ההוא פיתחא דהוה עייל^ב בה רב הונא לבי מדרשא והויא לה מוזהו ההוא רגיל הוה דאמר רב יהודה אמר רב במוזהו הלך אחר הרגיל א"ר יורא אמר רב מתנא אמר שמואל ימצוה להניחה בתחלת שלש העליון ורב הונא אמר מגביה מן הקרקע טפח ומרחיק מן הקורה טפח וכל הפתח כולו כשר למוזהו מיתבי מגביה מן הקרקע טפח ומרחיק מן הקורה טפח וכל הפתח כולו כשר למוזהו דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר וקשרתם וכתבתם מה קשירה בגובה אף כתיבה בגובה בשלמא לרב הונא הוא דאמר כר' יהודה אלא לשמואל דאמר כמאן לא כר' יהודה ולא כר' יוסי אמר ר"ה בריה דרב נתן לעולם דברי יוסי רבמי

ואתם יעצור לפניכם: **איספורא**.⁶ היינו מקום חיצור השוק והרגל פסוק. לוא איספורא הייזי למקום חיצור השוק והרגל יא השוק וקוף לממעה והרגל שוכב מה קך הייה למחזה השירה הוואלי ורשעה אחד וקוף: **רגיל** הייה רוב הגננסין לביט המורש.⁷ [1] בלואו פסח:

הַלֵּךְ אַחֵר הַרְבִּיל. אִם יֵשׁ בְּךָ פְּתָחִים לְחַדֵּר אֶל בְּאוֹתוֹ פֶּתַח שְׂרָגִיל לְלַחֵט וּלְבַלֵּעַ יוֹמֵר יֵיתָ הַמּוֹחֵה: **בְּחִימֹת שְׁלֵשׁ עֲטֵלִיין** יִמְדוֹר מִלְּמַטָּה ׀ שְׁנֵי שְׁלִישֵׁי הַפֶּתַח וּלְבִשְׁכֵנֹם לְמַחֲמֹל שְׁלֵשׁ הָעֵלְיוֹן יֵתָ הַמּוֹחֵה: **מֵה שְׂקִירָם.** מִלְּפָנֵי הַבְּחִימֹת הָרֵאשׁ כְּדֹאמְרִי בְּהֵאֵל פִּירְקָא (דף ג'). מִקּוֹם שְׂמוּחָה שֶׁל מִתְּחוּם רֹפֶס: **אֵף הַמּוֹחֵה** בְּגוֹבֹה הַפֶּתַח. וּמִשְׁעָה סָמוּךְ לְמַתְקָה הַפֶּתַח יִיחָדָה וְלֹא כְּשִׂמוּחָל דֹּאמֵר בְּחִימֹת שְׁלֵשׁ הָעֵלְיוֹן מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה: **׀ לְהַרְחִיקָה.** כְּלוּמֵר יוֹמֵר מִשְׁלֵשׁ לֹא יִרְחִיקָה מִן הַתְּמָרָה וְלִעֻלָּם כְּרִבִּי יוֹסִי: **מֵאוֹה בְּעַפָּה הַסָּמוּךְ כו'.** פִּירְשֵׁי מִלְּמַעְלָה: דְּמִינְטִירָה

ששחמכה ונתן זה את המזוזה ואח"כ נתנה בכותל אע"פ שלא דרך קבלה
 בדרך קבלה טהורה משמע שהשפופרת קטומה מעד א' ולפי ר"ת
 בדרך השפופרת פתוחה לאורכה ^(א) משני קצותיה קטומה ושלא דרך
 הכניסין נגר עדין משמע אבל שאר מוחותה דעלמא לא עבדא כמין נגר
 כמין צלבלסאן לא שובד ולא זקוף אי נמי כמין נון מתלה שובד ומתלה
 ענדין אלא לפי"ט היין מיושב ולפי"ט הקונטרס מעומד ואומר ר"ח
 ועומדין וכשליה ציבור מושיבו הכל יושדין. ^(ב) מ"ר: וזהו ההוא פ"י
 פתחה הדיט שהיה יולא ממוט לציט המדרש שאין פתח ציט המדרש
 תתניא יכול יהו ציט כמיוט וצמי מדרשות מעמאין כנגעיס
 הא רבנן דפליגי לענין מזוזה ^(א) לציט הכנסת שאין זה דירה לח
 הצי אצ"י ורבי'ן הדוו אולי בצוראוס ובי מנוו לצי כנישתא אמר
 הצי אמר רבי יוחנן אין מוכדיין אלא בשפת שיש דבי מדרשא דרע
 פפור וירושלמי בצרכ ^(ב) לצי דמגילת שמש דבי מדרשא דרע